

Lieta C-92/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 25. februāris

Iesniedzējtiesa:

Finanzgericht Düsseldorf (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 5. februāris

Prasītāja:

Rottendorf Pharma GmbH

Atbildētāja:

Hauptzollamt Bielefeld

FINANZGERICHT DÜSSELDORF [DISELDORFAS FINANŠU TIESAS]

LĒMUMS

lietā

Rottendorf Pharma GmbH, [..]

– prasītāja –

[..]

pret
pārvaldi], [..]

Hauptzollamt Bielefeld [Bīlefeldes Galveno muitas

– atbildētāja –

par

muitas nodokli

4. Senāts [..]

pamatojoties uz 2020. gada 5. februāra tiesas sēdi, nolēma:

Apturēt tiesvedību.

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. panta otro daļu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu: **[oriģ. 2. lpp.]**

Vai Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi 239. panta 1. punkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar šo tiesību normu ir pieļaujama muitas nodokļa atmaksa tādā situācijā kā pamatlietā, kurā attiecīgās personas ievestās ārpuskopienas preces ir tikušas atkal izvestas ārpus Kopienas muitas teritorijas un apstākļus, kuru dēļ radies muitas parāds, nevar saistīt ar attiecīgās personas klaju nolaidību?

Šis lēmums nav pārsūdzams.

Pamatojums:

I

1. Prasītāja ražo un tirgo zāles. 2008. gada oktobrī atbildētāja galvenā muitas pārvalde prasītājai izsniedza atļauju Kopienas preču izvešanai kā atzītai izvedējai.
2. 2014. gada decembrī prasītāja atbildētājai galvenajai muitas pārvaldei deklarēja 12,5 kg no ASV ievesta ertugliflozīna, ko tā vēlējās izmantot zāļu ražošanai, laišanai brīvā apgrozībā. Atbildētāja galvenā muitas pārvalde pieņēma šīs deklarācijas un noteica prasītājai muitas nodokli 181 491,82 EUR apmērā. Pēc tam prasītājas par ievēšanu atbildīgais darbinieks tās datu apstrādes sistēmā ievesto ertugliflozīnu apzīmēja kā Kopienas preci, izmantojot saīsinājumu “IM”.
3. Vēlāk prasītāja nolēma ievesto ertugliflozīnu pārstrādāt procedūras “ievešana pārstrādei” ietvaros. Tādēļ tā atbildētājai galvenajai muitas pārvaldei lūdza ar atpakaļejošu spēku piešķirt tai attiecīgu atļauju. Atbildētāja galvenā muitas pārvalde ar atpakaļejošu spēku, sākot ar 2014. gada 1. decembri, piešķīra prasītājai atļauju veikt ievēšanu pārstrādei nodokļu atlikšanas režīmā, lai, izmantojot ievesto **[oriģ. 3. lpp.]** ertugliflozīnu, ražotu zāles, un muitas deklarācijas, kas bija pieņemtas laišanai brīvā apgrozībā, atzina par nederīgām. Tā norādīja prasītājai, ka, lai pabeigtu procedūru “ievešana pārstrādei”, pārstrādes produkti ir jāuzrāda *Zollamt Beckum* [Bekumas muitas pārvaldei] un, norādot procedūras kodu 3151, tās esot atkal jāizved ārpus Kopienas muitas teritorijas vai arī tām jāpiemēro cits muitas režīms.
4. Atbildētāja galvenā muitas pārvalde, pamatojoties uz to, ka muitas deklarācijas par laišanu brīvā apgrozībā tika atzītas par nederīgām, prasītājai atmaksāja noteikto muitas nodokli.

5. 2015. gada martā un aprīlī prasītāja no Kopienas muitas teritorijas uz ASV izveda kopumā 219,361 kg zāļu, kas saražotas no ertugliflozīna, kā arī 4,31 kg nepārstrādāta ertugliflozīna. Pārstrādes produktu un ertugliflozīna izvešanu tā saskaņā ar tai piešķirto atļauju kā atzītai izvedējai deklarēja, izmantojot procedūras kodus 1000 un 1041, jo par ieviešanu atbildīgais darbinieks pēc muitas deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā atzīšanas par nederīgām ertugliflozīnu tās datu apstrādes sistēmā nebija apzīmējis kā ārpuskopienas precī. Šī iemesla dēļ prasītājas izvestie pārstrādes produkti un ertugliflozīns netika uzrādīti Bekumas muitas pārvaldē.
6. Atbildētāja galvenā muitas pārvalde noteica prasītājai samaksāt muitas nodokli 179 241,32 EUR apmērā par ertugliflozīna un pārstrādes produktu izņemšanu no muitas uzraudzības.
7. Par to prasītāja iesniedza sūdzību. Tā arī lūdza atmaksāt noteikto muitas nodokli. Tā norādīja, ka tā kļūdaini esot izmantojusi nepareizu procedūras kodu pirmo reizi veicot procedūru "ievešana pārstrādei". Tomēr preces patiešām esot tikušas atkal izvestas un līdz ar to neesot nonākušas Kopienas tirgū.
8. Atbildētāja galvenā muitas pārvalde sūdzību par muitas nodokļu noteikšanu noraidīja kā nepamatotu. Senāts prasītājas pēc tam celto prasību **[oriģ. 4. lpp.]** noraidīja ar spriedumu, kas kļuvis galīgs. Muitas parāds esot radies saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (Muitas kodekss, turpmāk tekstā – "MK") (OV L 302, 1. lpp.) 203. panta 1. punktu. Norādot 1000. vai 1041. procedūras kodu, kas ir paredzēts Kopienas preču izvešanai, 3151. procedūras koda vietā sekas esot bijušas tādas, ka uz ASV izvestajiem pārstrādes produktiem un nepārstrādātajam ertugliflozīnam kļūdaini tika atzīts Kopienas preču muitas statuss. Saskaņā ar MK 78. panta 3. punktu prasītājas iesniegtās izvešanas deklarācijas ar nepareizo 1000. un 1041. procedūras kodu gan varēja tikt koriģētas, pamatojoties uz to, ka prasītāja bija vēlējusies deklarēt ārpuskopienas preču atkalizvešanu pēc ieviešanas pārstrādei un ka pārstrādes produkti, kā arī ertugliflozīns esot ticis atkal izvests ārpus Kopienas muitas teritorijas. Tomēr tas neko nemaina tajā, ka, pretēji piešķirtajai atļaujai, ārpuskopienas preces pirms to faktiskās atkalizvešanas ārpus Kopienas muitas teritorijas neesot tikušas uzrādītas Bekumas muitas pārvaldei. Pārstrādes produktu un ertugliflozīna faktiskā atkalizvešana ārpus Kopienas muitas teritorijas nekavē muitas parāda rašanos un arī neizraisa muitas parāda dzēšanu.
9. Attiecīgi atbildētāja galvenā muitas pārvalde saskaņā ar MK 239. pantu noraidīja muitas nodokļa atmaksu. Prasītāja esot rīkojusies acīmredzami kļaidīgi. Tā bija varējusi izvairīties no nepareiza procedūras koda izmantošanas, kas galu galā izraisīja muitas parāda rašanos, vienkārši izlasot tai piešķirtās atļaujas. Turklāt tai esot ticis norādīts par pareizā procedūras koda izmantošanu. Nepastāvot arī īpaši apstākļi. Prasītāja neesot bijusi ārkārtas situācijā salīdzinājumā ar citiem uzņēmējiem.

10. Pēc nesekmīgas sūdzības procedūras prasītāja cēla prasību, kurā tā apgalvo, ka: ārpuskopienas preču atkalizvešana esot īpašs apstāklis. Ievades kļūdu kā muitas parāda rašanās iemeslu neesot bijis iespējams novērst, izlasot atļaujas. **[oriģ. 5. lpp.]**
11. Atbildētāja galvenā muitas pārvalde apgalvo, ka prasītājas darbinieka pieļautā kļūda, ievadot procedūras kodu, nevarot tikt uzskatīta par īpašu apstākli. Turklāt esot pieļauta klaja nolaidība. Tieši attiecīgo tiesību normu sarežģītības dēļ prasītājas darbiniekiem bija jāiepapāzistas ar atļaujās ietvertajām norādēm.

II

12. Strīda izšķiršana ir atkarīga no tā, kā ir jāinterpretē MK 239. panta 1. punkta otrais ievilkums.
13. Pamatlietā varētu pastāvēt īpaši apstākļi MK 239. panta 1. punkta otrā ievilkuma izpratnē. Parasti šādi īpaši apstākļi pastāv tad, ja uzņēmējs atradās ārkārtas situācijā salīdzinājumā ar citiem uzņēmējiem vai ja, ņemot vērā uzņēmēja un pārvaldes attiecības, būtu netaisnīgi šim uzņēmējam ļaut ciest zaudējumus, kas tam pie pareizas notikumu gaitas nebūtu jācieš (Eiropas Savienības Tiesa, turpmāk tekstā – “Tiesa”, spriedums, 2004. gada 29. aprīlis, C-222/01, ECLI:EU:C:2004:250, 63. un 64. punkts)
14. Prasītāja varēja atrasties ārkārtas situācijā. Savā 2004. gada 12. februāra sprieduma lietā C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, 34. un 35. punktā Tiesa ir norādījusi, ka ārpuskopienas preces atkalizvešana neliedz konstatēt muitas parāda rašanos saskaņā ar MK 203. panta 1. punktu. Tomēr iesniedzējtiesai esot jāpārbauda, vai ir izpildīti MK 239. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi ievadomuitas nodokļa atmaksāšanai. Savu 2003. gada 12. jūnija secinājumu lietā C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, 68. punktā ģenerālvokāts A. Ticano [A. Tizzano] ir norādījis, ka pamatlietas faktu rašanās laikā piemērojamo tiesību normu sarežģītība un uzņēmēju profesionālā pieredze pamato pieņēmumu par īpaša gadījuma pastāvēšanu, kurā var tikt paredzēta muitas nodokļu atmaksa saskaņā ar MK 239. pantu.
15. Pamatlietā, ņemot vērā procedūras “ievešana pārstrādei” izpildi, kas prasītājai tika atļauta ar atpakaļejošu spēku, tā tai **[oriģ. 6. lpp.]** bija sarežģīta situācija. Tai kā atzītai izvedējai iepriekš tikai 2008. gada oktobrī tika izsniegta atļauja izvest Kopienas preces. Tomēr tā kompetentajai Bekumas muitas iestādei bija iesniegusi izvešanas deklarācijas par pārstrādes produktiem un ertugliflozīnu. Tādējādi tā tomēr viena tās darbinieka pieļautas ievades kļūdas dēļ bija izmantojusi nepareizu procedūras kodu, kas galu galā izraisīja to, ka ārpuskopienas preces netika uzrādītas pirms to atkalizvešanas.
16. Tādēļ, ņemot vērā Tiesas apsvērumus sava 2004. gada 12. februāra sprieduma lietā C-337/01, ECLI:EU:C:2004:90, 34. un 35. punktā un ģenerālvokāta A. Ticano [A. Tizzano] apsvērumus 2003. gada 12. jūnija secinājumu lietā C-337/01, ECLI:EU:C:2003:344, 68. punktā, Senāts uzskata, ka ir iespējams, ka

arī pamatlietā varētu pastāvēt īpaši apstākļi MK 239. panta 1. punkta otrā ievilkuma izpratnē. Par labu tam varētu liecināt arī Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.) 900. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā noteiktais regulējums.

17. Senāts ir pārliecināts, ka atbildētājas galvenās muitas pārvaldes noteikto muitas nodokļa atmaksu neliedz prasītājas klaja nolaidība. Lai izvērtētu, vai pastāv attiecīgās personas pieļauta klaja nolaidība, tostarp ir jāņem vērā to normu sarežģītība, kuru neizpildes rezultātā ir radies muitas parāds, kā arī komersanta profesionālā pieredze un rūpība (Tiesas spriedumi, 2007. gada 13. septembris, C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, 174. punkts, kā arī 2008. gada 20. novembris, C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, 40. punkts). Attiecībā uz uzņēmēja profesionālo pieredzi ir jānoskaidro, vai runa ir par uzņēmumu, kura profesionālā darbība galvenokārt sastāv no importa un eksporta darbībām, un vai tam jau ir zināma pieredze šādu darbību veikšanā (Tiesas spriedumi, 2007. gada 13. septembris, C-443/05 P, ECLI:EU:C:2007:511, 188. punkts, kā arī 2008. gada 20. novembris, C-38/07 P, ECLI:EU:C:2008:641, 50. punkts).
18. Tiesību normas, kuru neizpildes dēļ radās muitas parāds, bija sarežģītas. Prasītāja saskārās ar sarežģītu muitas situāciju, pamatojoties uz to, ka ar atpakaļejošu spēku tika **[oriģ. 7. lpp.]** piešķirta atļauja procedūrai "ievešana pārstrādei". Turklāt tā nebija pieredzējusi uzņēmēja attiecībā uz procedūru "ievešana pārstrādei". Atbildētājas galvenās muitas pārvaldes iebildums, saskaņā ar kuru tieši attiecīgo tiesību normu sarežģītības dēļ prasītājas darbiniekiem bija jāiepazīstas ar atļaujās ietvertajām norādēm, Senāta ieskatā nevar pamatot pieņemumu par prasītājas pieļauto klaju nolaidību. Tieši pretēji, ārpuskopienas preču deklarācija ar nepareizu procedūras kodu un preču neuzrādīšana pirms to atkalizvešanas tika veikta prasītājas darbinieka pieļautas darba kļūdas dēļ. Proti, par ieviešanu atbildīgais darbinieks pēc muitas deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā atzīšanas par nederīgām prasītājas datu apstrādes sistēmā nebija atzīmējis ertugliflozīnu kā ārpuskopienas preci. No šādas darba kļūdas neesot bijis iespējams izvairīties, arī izlasot atļaujas.

[paraksti] [..]